

[Landbrugsministeren.]

de vilkår, som andre erhverv har: de er underkastet monopoltilsynets regler om prisberegning, prisdannelse, omkostningsvirkninger, og derfor synes jeg ikke, man ud fra disse hensyn skal ønske hjemmemarkedsordningerne fjernet; jeg vil snarere sige tværtimod.

Jeg må også over for bemærkningen om, at der ikke er penge til investeringer efter den nuværende ordning sige, at den forhøjelse af afregningstallet, der ligger i ordningen, netop giver landmanden de indtægtsmuligheder, der skal betinge, at investeringer kan finde sted. Jeg tror, det er en heldigere fremgangsmåde at fastholde rimelige afregningspriser og lade den enkelte landmand selv bestemme, hvor og i hvilket omfang investeringerne skal finde sted, men det forudsætter, at investeringsgrundlaget, det økonomiske grundlag, er til stede, og det må jeg indrømme at det på mange punkter i dag skorter meget på.

Må jeg endelig generelt have lov til at pege på, at det, der er det væsentlige og nye i den nuværende situation, er den omstændighed, at regeringen nu får nedsat et såkaldt sagkyndigt udvalg til at gå i gang med den opgave at foretage en vurdering og en belysning af de gældende landbrugsordningers virkning på landbrugets produktions- og indkomstforhold, effektivitetsudvikling og tilpasning til den øvrige erhvervsstruktur samt ordningernes påvirkning af samfundsøkonomien, og at udvalget på dette grundlag inden den 1. januar 1970 skal udarbejde en rapport og samtidig pege på, hvordan kommende landbrugsordninger mest hensigtsmæssigt kan tilrettelægges.

Jeg kan oplyse, at jeg har bedt direktør Krogstrup fra Dansk Landbrugs Realkreditfond om at være formand for dette udvalg, som jeg regner med skulle bestå af 8-10 personer med repræsentation af embedsmænd fra ministerier og embedsmænd fra landbrugets hovedorganisationer. Jeg til-

lægger det overordentlig stor værdi, at man nu prøver på for første gang at tage fat på en samlet løsning, og jeg tillægger det overordentlig stor værdi, at det sker, samtidig med at landbokommissionen kommer med udspil vedrørende strukturlovene og vedrørende finansieringen, og at man også i denne sammenhæng har spørgsmålet om de unge med inde i billedet.

Udgangen af dette skulle gerne blive det, man efterlyser fra alle sider: en langsigtet landbrugspolitik. Jeg skal ikke spå om mulighederne for at skabe noget sådant. Det bliver ikke nogen let opgave. Vi kender de vanskelige afsætningsvilkår, de stærkt svingende vilkår, og de påvirkninger udefra som spiller en afgørende rolle. Jeg kan blot henviser til, at vi i dag har mangler, hvor vi for et halvt år siden havde overflod. Men uanset den vanskelige opgave er det en meget vigtig opgave at få taget fat på disse ting og bl. a. få fjernet den usikkerhed, som råder i mange landbohem i øjeblikket, og, som hr. Anders Andersen tillige var inde på det, også præger de unge inden for landbruget. Derfor er det en meget stor opgave, man her står over for, og derfor er der brug for, at man i fællesskab lægger alle gode kræfter i for at få disse problemer løst. Det er jo noget helt naturligt, at dette udvalg ikke alene skal beskæftige sig med de foreliggende analyser, forslag og tanker, der har været fremsat, men at der også i dets arbejde skal indgå de forslag om den effektive producent, som nu igen er omtalt her fra talerstolen af hr. Anders Andersen, og som er fremsendt til regeringen, men som alligevel med den korte tid, der var til rådighed, ikke gav os mulighed for en virkelig dybdeboring af disse principper og deres rækkevidde.

Nu står vi altså over for at skulle gå i gang med dette, og jeg synes, det er rimeligt at pege på, at ikke alene for landbrugserhvervet, men for hele samfundet, som igennem meget store beløb bidrager til at mildne de vanskeligheder, der er påtvunget landbruget udefra, er det vigtigt, at man nu